

ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava,
příspěvkové organizace, ročník XV., číslo 3., červenec – říjen 2022

ŘEDITEL ČTYŘLÍSTKU OSOBNOSTÍ SLEZSKÉ OSTRAVY

V obřadní síni slezskoostravské radnice se uskutečnilo v pondělí 19. září slavnostní předání cen osobnostem Slezské Ostravy. Na toto ocenění nominovala v jednotlivých kategoriích široká veřejnost osobnosti, jež se svými aktivitami významně podílejí na rozvoji městského obvodu Slezská Ostrava. Z široké plejády nominovaných osobností bylo nakonec vybráno dvanáct jednotlivců, kteří jsou známí nejen mezi obyvateli tohoto městského obvodu, ale i celostátně uznávanými osobnostmi a zástupci místních firem a organizací. Mezi oceněnými byl letos i ředitel naší organizace – PhDr. Svatopluk Aniol.

„Jsem rád, že mohu za Slezskou Ostravu poděkovat mimořádným osobnostem našeho obvodu a těm, kteří v našem obvodu působí, pomáhají při jeho rozvoji a úspěšně jej reprezentují. Na Slezské působí spousta spolků,

klubů a organizací, které v rámci celoroční činnosti zajišťují jak různé volnočasové aktivity, tak i akce pro děti a dospělé,“ řekl v úvodu této události starosta městského obvodu Slezská Ostrava Richard Vereš (viz snímek nahoře).

Vedle oceněných umělců, sportovců, dobrovolníků, představitelů komunitního života, pedagogů, ocenil městský obvod Slezská Ostrava ředitele naší organizace v oblasti sociální a zdravotní. Naše organizace je již více než třicet let součástí Slezské Ostravy. Má zde své hlavní sídlo a několik zařízení – Domov na Liščině s několika domky. Ten nejnovější – Domek Vývozní, jsme v tomto městském obvodu slavnostně otevírali za přítomnosti jeho starosty Richarda Vereše letos v únoru. A pravdou je, že spolupráce vedení naší orga-

nizace s vedením úřadu městského obvodu Slezská Ostrava, fungovala vždy na jedničku.

Za šíření dobrého jména obvodu byl mimo jiné oceněn i fotbalový klub FC Baník Ostrava, který letos slaví 100 let od svého založení a také Vysoká škola podnikání a práva a společnost Liberty Ostrava, jež získaly ocenění za ekonomický rozvoj obvodu. Oceněné osobnosti za svou dlouholetou činnost a přínos pro městský obvod obdržely skleněné plakety a finanční odměnu.

(rw)

Foto: JAN KRÁL

PRESTIŽNÍ OCENĚNÍ PRO ČTYŘLÍSTEK

Nečekané pocty se letos dostalo naší organizaci v rámci letošního 30. ročníku Evropských dnů handicapu v Ostravě. Jejich každoroční součástí je slavnostní vyhlášení prestižního ocenění Evropských dnů handicapu - Křišťálový kamínek. Na slavnostním večeru, který se letos odehrál 4. října, jsou vyhlášeny oceněné osobnosti a organizace, jež výrazně pomáhají lidem, kteří naši pomoc potřebují. Pro ostravský Čtyřlístek byly právě letos Evropské dny handicapu o to významnější, že naše organizace jako celek obdržela cenu Křišťálový kamínek za mimořádnou aktivitu ve prospěch lidí, kteří se bez solidární pomoci neobejdou, vůbec poprvé. Z rukou náměstka hejtmana Moravskoslezského kraje Jiřího Navrátila převzal toto ocenění na slavnostním večeru v Brickhausu Dolní oblasti Vítkovic ředitel naší organizace, PhDr. Svatopluk Aniol.

V jedinečném industriálním prostředí vítkovického Brickhausu (Starých koupelen někdejšího Dolu Hlubina), bylo během tohoto

slavnostního večera oceněno celkem 5 osobností a organizací z celé České republiky.

Tuto událost zastřešovala Asociace Trigon jako hlavní organizátor Evropských dnů han-

dicapu v čele s její ředitelkou Olgou Rosenbergrovou. Mezi hosty večera byli náměstci hejtmána Moravskoslezského kraje Jiří Navrátil a Lukáš Curylo, náměstek primátora města Ostravy Zbyněk Pražák a řada dalších osobností a zahraničních delegací, spojených s historií i současností Evropských dnů handicapu v Ostravě.

Součástí večera byl také bohatý kulturní program nazvaný Hudební procházka Evropou, jehož hlavními aktéry byli posluchači a pedagogové Lidové konzervatoře a Múziké školy v Ostravě spolu s jejím slavným absolventem – zpěvákem, skladatelem a instrumentalistou Martinem Chodúrem.

Ocenění Křišťálový kamínek získala naše organizace letos poprvé, ale v uplynulých letech jím bylo poctěno několik osobností. Připomeňme si, že v minulosti obdrželi tuto cenu „za mimořádný čin nebo aktivitu osoby s mentálním postižením“ naši klienti Josef Kovář tehdy ještě z chráněného bydlení (2006), Táňa Jónášová z tehdejšího Centra pracovní výchovy (2009) a Patricie Balážová z Domova Barevný svět (2008). Za mimořádné sportovní výkony a reprezentaci města získala Křišťálový kamínek i naše stolní tenistka Jarmila Kunderová (2007).

Také z řad zaměstnanců obdržely ocenění Křišťálový kamínek za dlouhodobou práci a mimořádné výsledky v práci ve prospěch osob se zdravotním postižením Mgr. Vlasta Polová z tehdejšího Stacionáře Třebovice (2008), Libuše Gajdová z Domova na Liščině – muzikoterapeutka, zakladatelka a vedoucí souboru Rytmy (2013) a Mgr. Hana Zábranová z Domova Třebovice – vychovatelka, sportovní trenérka a dlouholetá hlavní organizátorka Třebovické olympiády (2017).

V roce 2012 byl oceněn spolu s dalšími významnými osobnostmi ředitel naší organizace PhDr. Svatopluk Aniol za podporu mezinárodní spolupráce Evropských dnů handicapu. Stalo se tak na jubilejním XX. ročníku Evropských dnů handicapu na slavnostním večeru nazvaném 20 let s námi. Náš ředitel byl mimo jiné deset let garantem mezinárodních turnajů

v přízpůsobené kopané, konaných v rámci Evropských dnů handicapu v Ostravě.

Čtyřlístek (dříve Ústav pro osoby se zdravotním postižením Ostrava) se každoročně zapojoval v uplynulých letech aktivně do Evropských dnů handicapu, jejichž předchůdcem byly od roku 1992 Česko-francouzské dny věnované lidem s handicapem. Náš (tehdy ještě ústav) se podílel především na zajištění výstav francouzských (konkrétně bretaňských) a českých handicapovaných tvůrců. Pořadatelem této významné mezinárodní události, jež položila základy Evropských dnů handicapu, bylo statutární město Ostrava. Samotnou organizaci zajišťovala komise pro handicapované děti a mládež rady města ve spolupráci se sociálními, školskými a zdravotnickými institucemi a občanskými iniciativami, pečujícími o mentálně postižené.

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**
Fota: autorka a **JIŘÍ ZERZOŇ**

Vzácná návštěva ve Čtyřlístku

Svou návštěvou nás poctil v úterý 20. září starosta městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, Petr Veselka. Toto setkání nebylo náhodné. Když jsme letos v létě zahajovali výstavu obrazů a fotografií k letošnímu 30. výročí existence organizace ve Dvoraně radnice tohoto městského obvodu, slíbil pan starosta, že se přijede podívat i mezi klienty Čtyřlístku, aby se seznámil s tím, jak se u nás žije. Dodržel slovo.

Po krátkém setkání s vedením organizace – jejím ředitelem Svatoplukem Aniolem, vedoucím provozně – technického útvaru Vratislavem Prokopem a vedoucím útvaru materiálně – technické podpory Andrejem Foltýnkem, se pan starosta Petr Veselka vydal v jejich doprovodu na návštěvu jednoho z nově vybudovaných domků pro klienty Čtyřlístku v Trnkovecké ulici ve Slezské Ostravě. Byl příjemně překvapen nejen architekturou domku, jenž byl postaven v rámci transformačních změn Čtyřlístku v loňském roce pro 12 klientů, ale hlavně prostředím, v němž lidé se zdravotním postižením žijí. Pan starosta konstatoval, že úroveň takto poskytované sociální péče boří veškeré předsudky a těšil se z nadšeného přijetí, jež se mu od klientů dostalo. Tato návštěva byla dalším kamínkem spolupráce Čtyřlístku s centrálním ostravským obvodem, navázané v letošním roce.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Čtyřlístek pomáhá

Stejně jako v minulých letech, také v tomto roce se Čtyřlístek zapojil do Sbírký potravinové pomoci, jejíž výtěžek pravidelně předává Potravinové bance a ta pak tuto pomoc poskytuje lidem, kteří se ocitli v tíživé sociální situaci. Zaměstnanci naší organizace předali ve středu 19. října Potravinové bance Ostrava trvanlivé potraviny a drogistické zboží pro děti i dospělé v hodnotě 7.500,- Kč, což představovalo 102 kg potravinové pomoci.

Vysokou inflaci a značné zvýšení cen téměř veškerého zboží jsme letos pocítili i my, neboť v nákupním košíku se ocitlo mnohem méně potravin a dalších výrobků, než tomu bylo za přibližně stejnou částku v letech předcházejících. Přesto věříme, že i tak pomůže tam, kde je to třeba a že nejsme jediní, kteří se drží hesla: Když můžeme, pomáháme. Děkujeme všem našim kolegyním a kolegům, kteří se i v letošním roce do sbírky potravinové pomoci zapojili.

Text a foto: (rw)

Šárka Zmčíková: **POZITIVNÍ ZMĚNA**

Letos v srpnu nastoupila jako nová vedoucí do Chráněného bydlení Čtyřlístek naše kolegyně Mgr. Šárka Zmčíková. Svě působení v nové pozici zahájila ve velkém stylu: uspořádala pro všechny klienty a zaměstnance chráněného bydlení velkou grilovací party. Byl to hned napoprvé úspěch a Šárka se tak mohla zároveň vrátit ke svým dřívějším zkušenostem z mnohaleté práce s klienty. Během svého bezmála třicetiletého působení ve Čtyřlístku vystřídala práci vychovatelky, vedoucí vychovatelky i vedoucí zařízení (v Domově na Liščině) a v posledních deseti letech se podílela zejména na projektech

spojených s transformací naší organizace jako manažerka pro transformaci. Návrat „zpátky ke kořenům“ je však i pro ni velkou změnou.

• Šárko, co bylo pro tebe v prvních dnech a týdnech působení v chráněném bydlení tím nejdůležitějším?

Stěžejní pro mě bylo především poznat co nejlépe zaměstnance a jednotlivá pracoviště Chráněného bydlení Čtyřlístek – všechny tři domy a připomenout si také klienty, které sice z devadesáti procent znám z dřívějška, ale důležité pro mě bylo a je navázat s nimi dobré vztahy. Zkrátka zorientovat se co nejlépe po všech stránkách.

V druhé linii jsem se pak snažila změnit celkový vzhled jednotlivých domácností v domcích chráněného bydlení. Ne všude je to stejné – každý domek je jiný. Ale třeba právě na Letní to nebylo 'jako doma'. Chtěla jsem, aby se zdejší prostředí více zútulnilo, hlavně ve společné místnosti. Když se sem klienti vrátí z práce nebo ze svých aktivit, aby se tady opravdu cítili jako doma. Taková je přece i koncepce chráněného bydlení.

• V čem spatřuješ další priority?

Důležité je, aby měli všichni klienti placené zaměstnání a takové aktivity, aby mohli smys-

lupně trávit svůj volný čas. Chci podporovat i partnerské vztahy, protože je přece normální, aby měl každý člověk na blízku někoho, koho má rád a komu věří. Pomáhat jim tam, kde si nevědí rady a podporovat jejich vztahy s blízkými v rodině. Když člověk nikoho nemá, nemá ani komu se svěřit, když má nějaký problém. Proto jim nechci nic zakazovat, ale vždycky jde o domluvu – jak to udělat, aby to klientům vyhovovalo a zároveň nerušili ostatní... Hodně je také podporuji v péči o domácnost.

• Jak se to daří?

Pořádáme „kulaté stoly“, kde diskutujeme o tom, jak se vede domácnost, připomínáme si, co je v domácím řádu a znovu to řešíme. Rozděluje služby, aby se klienti dělili o úklid společných prostor, a také si zvykají na to, že i své vlastní pokoje musí uklízet alespoň jednou za týden. Hodně se to zlepšilo. Pro klienty je důležité, když je člověk pochválen a oceněn jejich snahu udržovat v pokoji pořádek a čistotu. Potřebují povzbuzení a jsou rádi, když si někdo všimne, že si doma uklidili...

• Hodně klientů pracuje, takže mají méně volného času, než mají třeba klienti našich domovů. Máte nějaký prostor na volnočasové aktivity?

Naši klienti jezdí hodně rádi na výlety. Kamkoliv. Ale nechtějí být sami. Nejvíc si užijí výlet nebo cestu kamkoliv, když mají sebou nějaký doprovod. Tráví tak na výletě mnohem víc času a mají z toho větší radost. Chtěli by jezdit mimo Ostravu nebo na nějakou delší dovolenou, ale bojí se vydat někam dál sami. Bylo by asi dobré najít nějaký systém, který by jim umožnil najít někoho, kdo by jel s nimi třeba k moři, i když jedou jen ve dvou. Potřebují mít vždycky v blízkosti někoho, kdo jim pomůže. To je hodně složité i při cestách s cestovní kanceláří. Kromě toho klienti nemají ani tolik peněz, aby si nějaký doprovod zaplatili... Je přece běžné zajet si někam na dovolenou – i sami, ale naši klienti s tím potřebují pomoc. Budu hledat cestu jak...

jsou perspektivní a mají šanci posunout se dál. Potřebují jen více sebevědomí a také nezbytné podpory, aby si se získanou samostatností uměli dobře poradit, když se dostanou mimo chráněné bydlení.

Rádi bychom v příštím roce také upravili zahradu na Letní, která je hodně velká a málo využitá. Chtěla bych, abychom tam vysadili spolu s klienty malý sad. Každý, kdo by měl zájem, by si na zahradě mohl vysadit ovocný strom a společně by pak klienti o své stromy na zahradě pečovali. To by určitě dávalo smysl. V části zahrady by byl ovocný sad a ve druhé části třeba hřiště na pétanque, kde by se klienti mohli scházet i s kamarády z dalších chráněných bydlení...

Chráněné bydlení v Bronzové je super, je jen škoda, že se tam nedá využít i spodní část zahrady, která je ve svahu a špatně přístupná. Chtěla bych proto, abychom zpracovali nějaký projekt na její úpravu, aby mohla být využita celá.

• A jaké máte u vás v chráněném bydlení plány do nejbližší budoucnosti?

Teď se u nás na chráněnce v Thomayerově ulici staví nový startovací byt, kde se budou moci klienti připravovat na přechod do samostatného bydlení. Rekonstrukce by měla být hotová do konce roku. Bude to jednolůžkový pokoj s otevřenou kuchyní – 1 + KK. Tam by měl po nějakou dobu bydlet vybraný klient z chráněného bydlení, který by se po určité době mohl přestěhovat buď do samostatného bytu, nebo podporovaného samostatného bydlení – zkrátka o úroveň výš. Tady můžeme intenzivně pracovat s mladšími klienty, kteří

• S jakými pocity přijímáš pracovní změnu?

Hodně mi pomohly předchozí zkušenosti z projektů, na kterých jsem dřív pracovala. Pomohly mi hlavně s vnímáním poskytovaných služeb, ale zároveň mi chyběly užší kontakty s klienty a zaměstnanci, takže v tomto směru jde nyní také o pozitivní změnu.

Je to pestrá práce, žádné stereotypy nehrozí... člověk stále řeší nějaké problémy. Hodně mi pomáhají i zkušenosti z mé někdejší práce vychovatele a vedoucí zařízení. Musím si osvěžovat také zkušenosti s administrativními záležitostmi. Praktické a rozhodovací věci

řeším pořád, ale dělám to ráda, přestože administrativa je šílená... Jako velký bonus pro mou práci vnímám služební auto – bez toho bych se nikam nedostala, byly by to obrovské časové ztráty.

Celkově však vnímám tuto pracovní změnu jako velmi pozitivní, baví mě a děkuji za tuto

příležitost, i když na projektech to bylo také zajímavé...

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Foto: **MAREK ZLÝ**

Události

Společné setkání

Po připitku na přivítanou měli všichni přítomní možnost zhlédnout filmový dokument „Změna je život“, mnozí se rádi seznámili se

Protože do svého finále dospěla transformace Čtyřlístku, mohli jsme se po čase i s klienty přestěhovat do úplně nového „domku“ v ulici E. Rošického v Ostravě-Svinově. Při této příležitosti jsme letos v červnu uspořádali na zahradě našeho zařízení společné setkání klientů a pracovníků s rodiči, příbuznými, opatrovníky a sousedy z blízkého okolí.

samotnou organizací Čtyřlístek a nedávno dokončeným procesem transformace. V družné zábavě, k níž jistě přispělo i bohaté občerstvení, si zájemci prohlédli také zázemí samotného domku, kde mj. ocenili špičkové technické vybavení v podobě závěsného systému. Pozornost si jistě zasloužila i krásně upravená zahrada.

Celé odpoledne se neslo ve znamení příjemné atmosféry a společného sdílení dojmů. Spokojeni byli nejen klienti, kteří viděli své nejbližší, ale i opatrovníci a sousedé, z nichž mnozí byli velice příjemně překvapeni tím, jak může sociální služba pro spoluobčany s vysokou mírou podpory vypadat.

Text a foto: **DAGMAR KUBISOVÁ**
a **ŠÁRKA ČAŠOVÁ**

Domek Evžena Rošického

Léto s příběhem

Konečně přišlo léto a nejen s ním i naše první letní prázdniny v novém domečku v Syllabově ulici. S prvním červencovým dnem jsme u nás také přivítali dva kamarády – šestnáctiletou Moniku Jalůvkovou, která k nám přišla z Kopřivnice a sedmiletého Dominika Kubalu. Ten se mezi nás přestěhoval z nedalekého dětského centra Domeček v Ostravě Zábřehu. Naši noví kamarádi si velice rychle zvykli jak na nové bydlení, tak na nás - klienty i pracovníky a jsou v domečku spokojeni.

Monika u nás brzy společně slavila Daliborovy narozeniny. Ještě než se k nám ale přistěhovala, byla se u nás podívat s maminkou, aby se seznámila s novým prostředím, kde bude bydlet. Nikdo z nás tehdy nečekal, že se Monika tak rychle přizpůsobí

a bude moc spokojená. Při své první návštěvě u nás v domečku totiž nechtěla spolupracovat a nenechala se ani přemluvit k tomu, aby se šla podívat na budoucí kamarády. K mamince se tehdy chovala velmi nehezký, dokonce ji fyzicky i slovně napadala.

Když se nakonec Monika nechala přemluvit, aby se šla do domku podívat, vydala se dovnitř s velkou nejistotou a opatrností. Zároveň ale byla zvědavá a nahlížela do každého zákoutí. Dnes, když má jít na víkend domů, na maminku se sice těší, ale domů se jí moc nechce. V domečku už má spoustu kamarádů. A možná zde našla i lásku... S Daliborem totiž sdílí vzájemné sympatie, a když byla Monika s maminkou v Kopřivnici na pouti, dovezla odtamtud Dájovi dárek - perníkové srdce.

Maminka svého rozhodnutí o umístění dcery do naší služby nelituje. Zpočátku sice měla výčitky svědomí, ale u své dcery vnímá pozitivní změny, jak v celkovém chování, tak se především změnil vzájemný vztah mezi ní a Monikou, která už mamince neublíží a těší se na ni, ale zároveň se těší i zpátky do

domečku mezi kamarády. Uvidíme, třeba bude mít tento příběh jednou pokračování.

Kolektiv pracovníků Domku Syllabova

VELKÝ DEN!

Po tolika letech je už na čase do toho „prásknout“! Tak zněla slova zamilovaného páru Moniky Horákové a Petra Cupala. Pro tyto dva mladé lidi bylo velmi důležité dát najevo svému okolí, že k sobě opravdu patří. Svůj velký den si naplánovali na sobotu 15. října, kdy si v Domku Kanczuckého před „oddávajícím“ řekli své symbolické „ANO“, „patříme k sobě“. Událost zpečetili vzájemnou výměnou snubních prstýnků a prvním „manželským“ políbením.

Ten-
to slav-
nostní
den pro
ně sa-

možřejmě naplánovali pracovníci domku dle jejich přání a představ se vším, co k takové události patří, tak, aby pro ně byl zcela výjimečný, nezapomenutelný a měli na co vzpomínat.

Monice a Petrovi ještě jednou přejeme hlavně hodně lásky a ať jsou spolu šťastní! Se všemi kamarády, přáteli a známými, kteří se nemohli události účastnit, se chceme o den „D“ podělit alespoň prostřednictvím fotografií.

Text: **KATEŘINA HEJDUKOVÁ**

Foto: **TÁŇA ČALOVÁ**

Domek Kanczuckého

Fajny den ve Sluníčku

Historicky první setkání pro pracovníky a klienty ostravských domovů pro seniory uspořádal v pátek 2. září spolek Beskyd v Domově pro seniory Sluníčko v Ostravě-Vítkovicích. Pozvání na tuto událost se však neomezilo pouze na domovy pro seniory, ale i na další zařízení sociálních služeb v našem městě, a tak nemohl chybět ani Čtyřlístek Ostrava, který navíc s Domovem Sluníčko spolupracuje.

Krásné počasí a bohatý program přilákaly do zahradního areálu domova množství domácích klientů i návštěvníky odjinud. Pozvání přijaly také dvě desítky klientů a jejich doprovodů z našich zařízení v čele s ředitelem organizace Svatoplukem Aniolem. Někteří dokonce přivezli i napečené koláče. Jak nám napsala paní Bronislava Honyszová z Domova Třbovice „*Náš klient Martin se zúčastnil akce Fajny den, kde se soutěžilo o nejlepší koláč. V krabici ozdobené čtyřlístky jsme přivezli slavný koláč ve tvaru sluníčka, na jehož přípravě se podíleli klienti z domácnosti jedna a také vedoucí zařízení.*“ Další koláčem přispěli do soutěže pracovníci stravovacího provozu Domova na Liščině.

Přestože jsme v konkurenci mnoha vydaře-

ných koláčů soutěž nevyhráli, setkání jsme si skvěle užili. Porota sice nakonec vyhodnotila jako nejlepší koláče z Domova pro seniory Magnolie, ale to nás ani trochu nezarmoutilo, neboť i tak jsme si mohli užívat příjemnou atmosféru celého odpoledne, ochutnávat nabízené bohaté občerstvení a bavit se při vystoupení zpěvačky Kaczi, kapely Freddie Mercury Revival a dalších a někteří si dokonce i zatančili.

Fajny den ve Sluníčku dopadl na jedničku a my se snad můžeme těšit na setkání opět za rok.

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**
Foto: **MAREK ZLÝ**

Grilovačka na Letní

Nemohl to být lepší start do nové pozice. Jak o tom píšeme na jiném místě, od prvního srpna letošního roku má Chráněné bydlení Čtyřlístek novou vedoucí zařízení, paní Mgr. Šárku Změlíkovou. V její režii se také uskutečnilo 3. září první společné (seznamovací) setkání klientů a zaměstnanců všech tří chráněných bydlení Čtyřlístku – Bronzová, Thomayerova a Letní s „grilovačkou“ na zahradě chráněného bydlení v Letní ulici.

A nebylo to jen tak ledajaké grilování. Aby to byl skutečný gastronomický zážitek, přizvala organizátorka akce dva vedoucí kuchaře Čtyř-

lístku: Huberta Změlíka a jeho kolegu Olivera Bellucciho (na snímku na předcházející straně).

Pochoutkami na grilu bylo kuřecí maso, vepřová krkovička a samozřejmě nesměly chybět ani klobásy a něco na zub. Dostavil se každý, kdo mohl. Událost si nenechal ujít ani ředitel naší organizace.

Všem chutnalo výborně, přálo i počasí a skvělou premiéru nové vedoucí odměnili její kolegové krásnou kyticí květin a bonboniérou. „Společné grilování mělo velký úspěch, jak klienti, tak zaměstnanci byli nadšení a slíbili jsme si, že ze společného grilování uděláme tradici...“ hodnotí výsledek setkání Šárka Změlíková. Držíme palce, ať to vyjde i napřesrok.

Text: (rw)

Foto: **MAREK ZLÝ**

Valíme se Slezskou opět s našimi Rytmy

I letos jsme dodrželi tradici a přislíbili účast na komunitní akci Valíme se Slezskou – zážitkové soutěžní hře, která se konala v sobotu 10. září a pořádalo ji už poosmé rodinné a komunitní centrum Chaloupka s podporou městského obvodu Slezská Ostrava pod záštitou místostarosty obvodu Romana Goryczky, který závod v areálu Gymnázia Hladnov odstartoval.

Celkem dvacet soutěžních dvojic na kolech plnilo netradiční úkoly a navštívilo zajímavá nebo méně dostupná místa v různých částech městského obvodu. Na cyklisty projíždějící městským obvodem čekaly rozličné úkoly na deseti stanovištích. Každoroční součástí této události je i kulturní program na pódiu před hladnovským gymnáziem, v němž ani letos nechyběly naše Rytmy.

A protože se nezadržitelně blížil i koncert Všechny barvy duhy, na něž se „Rytmáci“ zodpovědně připravovali, naplánovali jsme si na sobotu také nácvikovou zkoušku. A tak jsme dopoledne poctivě zkoušeli a hned po obědě jsme vyrazili ke Gymnázium Hladnov,

kteřé poskytovalo celé akci zázemí.

Tentokrát pro nás měli pořadatelé velké překvapení a za úspěšné vystoupení nás obdarovali nádherným a velmi chutným dortem.

VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Ilustrační foto: cukrárna Kolbaba, odkud náš dort pocházel.

Klienti se velmi aktivně podílejí na domácích pracích a někteří se rozhodli svou aktivitu

Za dobrou práci dobrá odměna

Přestože jsme se z domova Na Liščině stěhovali jako poslední, velmi rychle jsme se na domku Vývozní zabydleli. V poměrně krátké době společnými silami pracovníci a klienti zvelebili jak interiér domku, tak okolní prostředí a společně jej udržují a dále zvelebují.

uplatnit i jinde. Dvě klientky Domku Vývozní byly osloveny, zda by nechtěly docházet do zaměstnání. Po vzájemné dohodě s organizací nastoupily v kuchyni bývalého domova Barevný svět, a to jak dlouholetá klientka paní Soňa Motlochová, tak i nově příchozí paní Vladimíra Stolaříková, kde obě pomáhají s potřebnými pracemi. První plat byl velkým a milým překvapením pro obě klientky. Paní Soňa Motlochová si z první výplaty koupila zahradní nábytek, kde pije odpoledne svou oblíbenou kávu. Má z něj velkou radost a zároveň je jí motivací k další práci (viz snímek vlevo).

Text a foto: **ZUZANA KOPŘIVOVÁ**
Domek Vývozní

Zahradní party s profesionály...

Téměř celý týden se klienti těšili na speciální den, který je čekal v sobotu 24. září: v Domku na Liščině se mělo uskutečnit profesionální grilování s kuchaři z naší organizace. Někteří klienti o tom stále dokola mluvili a zároveň se vyptávali, kdy už to grilování bude.

Očekávaný den začal jako každý jiný, jen s tím rozdílem, že kolem desáté dopoledne přijeli na zahradu domku vedoucí kuchaři Hubert Změlík a Oliver Bellucci. Po krátkém představení a nachystání všeho potřebného k přípravě pokrmů, se mohl tento fantastický den naplno rozjet.

Jak vypadalo obědové menu? Klienti se shodli na profesionálně připraveném hamburgeru a klobáskách. Menu bylo velmi specifické, neboť naši klienti nikdy neviděli přípravu hamburgerů takříkajíc „na živo“. Netrvalo dlouho a v domku se sešli i pracovníci, kteří právě neměli směnu, protože si tuto gastronomickou událost nechtěli nechat ujít a zároveň chtěli vidět pohled klientů na věc, kterou zažívali poprvé.

Někteří ze zaměstnanců si přinesli kytary a zpěvníky. Aby tento neobvyklý den klientům ještě víc zpříjemnili, doprovázeli grilování zpěvem a příjemnými melodiemi. Několik klientů se dokonce ke zpívání také přidalo.

Mezitím jeden z kuchařů rozpálil gril, zatímco druhý připravoval a dochucoval maso, které začal péct. Zatímco se kuchaři činili a zahradou se linula vůně pečených klobásek, samotný domek byl provoněn směsí koření a pracovníci připravovali klientům venkovní posezení včetně ubrusu a různých druhů stolní výzdoby. Jakmile bylo na zahradě připraveno vše potřebné, přicházeli další klienti. Někteří z nich pozorovali kuchaře v akci, jiní si zpívali spolu s pracovníky. Po několika minutách vyslovil vedoucí kuchař dvě kouzelná, netrpělivě očekávaná slova: „Můžeme podávat!“

Pracovníci přinášeli talířky pro hotové hamburgery a klobásky. Klienti, kteří by jídlo sami nepokousali, si mohli hotový hamburger prohlédnout a pak jej dostali v mixované podobě. Všichni si však naplno užívali atmosféru plnou vůní, hudby a dobré nálady. Na tento zážitek ještě v dalších dnech klienti vzpomínali a ptali se, kdy si to zase zopakujeme.

Za klienty i pracovníky domku bychom chtěli tímto článkem poděkovat oběma pánům kuchařům – Hubertu Změlíkovi a Oliverovi Belluccimu za jejich čas a ochotu, s níž klientům připravili tento neobvyklý sobotní zážitek. Díky jejich nápadu a iniciativě klienti mohli zažít něco, co by normálně možná tak zblízka neviděli a nezažili. Děkujeme jim i za to, že z jednoho zdánlivě obyčejného dne udělali den nevšední.

Text a foto: **DOMINIK PŘEČEK**
Domek Na Liščině

Naše krásná zahrada...

S nadšením jsme uvítali soutěž, která byla vyhlášena, a to soutěž O nejkrásnější zahradu. Tyto soutěže jsme i dříve rádi organizovali. Jen vzpomeňte na soutěž o nejkreativnější věnec, o nejkrásnější velikonoční vajíčko, o nejoriginálnější zpracování dýně, o nejkrásnějšího draka, který vyletí do oblak... Proto jsme se zapojili i my, z domečku ve Výškovcích a chtěli ukázat, jakou máme krásnou zahradu.

Vše začalo bylinkovými zahrádkami, ve kterých nám roste máta několika chutí, meduňka a už druhým rokem i slunečnice. Poté následovala „Kapka“. Tu uvidíte na straně domácnosti u parkoviště. Podkladem pro Kapku byly větve, kameny, písek a hlína, které jsme posbírali v okolí domečku. Do ní jsme zasadili darované skalničky, rostlinky a za Kapku jsme zasadili náletové stromy z pole,

sousedícího vedle našeho domečku. Byla to docela „makačka“, ale ze jediný den byla Kapka hotová a my se těšili, jak nás bude každým rokem překvapovat, co vyroste, a co ne. Dnes kapku obývá čáp, rodinka ježků, veverka, pták, motýl a nějaké houbičky.

Z druhé strany zahrady vznikly dva krásné pruhy, lemující cestu do altánu, osázené lilie-mi, růžemi, levandulemi, jukou... a také na

těž pro nedostatek přihlášených bohužel nevyšla, ale doufáme, že v tom příštím se soutěž opět vyhlásí a my se tak budeme moci zapojit. A snad ten velký sud (nebo alespoň ten menší...) vyhrájeme!

Text a foto:

GABRIELA ŘEHÁKOVÁ

Domov Barevný svět – Domek

Výškovice

nich se usídlilo pár zvířátek a houbiček. Další etapou výsadby byly thuje (zeravy), které má me kolem plotu u hlavní cesty a doufáme, že za pár let z nich bude krásný vysoký plot. K nim jsme přidali magnolie.

Dalším počinem byla výsadba ovocných stromů: máme zde jablka, hrušky, třešně, švestky, meruňky a ovocné keře, s jejichž výsadbou nám pomohla naše sociální pracovnice Nikola. V neposlední řadě byly vkusně květinami osázeny truhlíky, které jsme natírali v Reuse centru Ostrava. V létě to byla nádherná záplava barev.

Tím vším jsme se chtěli zapojit do soutěže O nejkrásnější zahradu Čtyřlístku. Navrhovali jsme také, že hlavní cenou by mohl být obrovský sud na odchyt dešťové vody z okapů, z něhož bychom v letních dnech nabírali vodu a veškerou tuto krásu zalévali. Tento rok sou-

Čtyřlístek na toulkách

Ráj na zemi

Nejeden Ostravan věděl o tomto polozapomenutém místě poblíž Ferony jen tolik, že zde stávaly tzv. Rutgersovy závody na výrobu dehtu (od roku 1893), později přejmenované na Urxovy závody (1950). Postupem času, a zejména po opakovaných požárech v 60. letech minulého století, začal celý areál pustnout a jen díky náletovým dřevinám budil alespoň jakési zdání zalesněného území takřka uprostřed Ostravy.

Pokud jste tento zapomenutý kout našeho města „objevili“ až teď, musíte žasnout nad jeho totální proměnou. Rozsáhlý areál na rozhraní katastru

Zábřehu a Vítkovic už dávno není zanedbaným a opuštěným místem. Mezi opravenými továrními halami, které už slouží jiným účelům a areálem bývalé krajské nemocnice, byl před několika málo lety dobudován rozsáhlý park se vzrostlou zelení a vkusným mobiliářem, ale především reprezentativní hřiště pro milovníky jízdy na kolečkových bruslích.

Na něj navazuje oplocené dětské hřiště. Právě to se stává naším cílem při pravidelných procházkách s dětmi. Barevné hřiště plné herních prvků pro ty nejmenší i odrostlejší zajímá především malé „rarášky“ z Domku Syllabova.

A tak i velice aktivní děti mají možnost vybit si svou energii v čistém a udržovaném prostředí bez aut, kde si mohou zvolit prolézačky, houpačky, trampolínu či lezecké stěny dle vlastního výběru. Šestiletý Kryštof (viz foto na str. 13) je při každé návštěvě doslova fascinován skluzavkou a jen nerad, stejně jako ostatní, tento dětský „ráj na zemi“ opouští.

Text a foto: **MARTIN POBOŘIL**
Domov Jandova

JARMARK ZA ZVUKU RYTMŮ

Do 'sbírky' našich koncertních premiérových míst přibylo letos také město Jablunkov. Sem nás organizátoři pozvali vystupovat na tradiční Jablunkovský jarmark v sobotu 10. července.

Všichni jsme se moc těšili, protože Jablunkov ještě neznáme.

Počasí moc sluníčka neslibovalo, a tak jsme museli věřit, že déšť počká. Při příjezdu to vypadalo ještě slibně. V městském informačním centru nás mile přivítali. Protože vystoupení byla plánovaná dvě, hned jsme vybalili a připravili se na naši jablunkovskou premiéru. „Drobným detailem“ - že nám zapomněli k podiu připravit židle, jsme se nenechali znervózit. Vše se stihlo a my mohli potěšit všechny přítomné naším výkonem. Druhé vystoupení bylo později a tak jsme měli čas projít si celé náměstí, shlédnout další program a prohlédnout stánky. Bylo jich tam nemálo – od jídla a pití až po výrobky místních umělců a řemeslníků. Naši bubeníci si mohli zakoupit drobné dárky nejen tam, ale neodolali ani nabídce suvenýrů v informačním centru.

Při našem druhém vystoupení to již déšť nevydržel a začal hustě padat. My byli pod střechou podia, ale posluchači museli

navléknout pláštěnky či rozbalit deštníky. I přes déšť jich tam hodně zůstalo a poslechli si naše skladby až do konce. Obědové klobásy se venku jíst nedaly a tak jsme se s nimi přesunuli do prostorů informačního centra, které bylo naším zázemím. Prodávající ve stánku byli našťastí velmi vstřícní a ochotní a zapůjčili nám i velké tácy a tak přesun jídla – náměstí - info-

centrum proběhl bez ztráty klobásy či chleba. Jídlo bylo výborné, moc jsme si pochutnali a zaplnili břicha něčím teplým.

Z Jablunkova jsme se vraceli trošku zmoklí, ale spokojeni. Byli jsme plni dojmů, zážitků

a klobásek. V uších nám zněla slova chvály diváků i organizátorů a tak víme, že i tady jsme dobře reprezentovali náš Čtyřlístek.

Text a foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

NA REKONDIČNÍM POBYTU

Šestice klientů z Domova Třebovice se v doprovodu čtyř pracovníků vypravila počátkem letošního září na rekondiční pobyt do Beskydského H-Resortu v Kunčicích pod Ondřejníkem. Ubytování bylo zajištěno v příjemném prostředí stylových apartmánů s vynikající kuchyní v přilehlém areálu.

ky hotelových služeb v podobě koupání ve venkovních sudech s ohřívanou vodou a perličkovou masáží.

Počasí nám přálo po celou dobu a tak se pobyt všem náramně líbil. Rádi se sem opět někdy vrátíme.

Slovem i obrazem zaznamenaly:

BRONISLAVA HONYSZOVÁ, MARTINA CHOVANCOVÁ, DANKA ŠTĚPÁNOVÁ a IVETA BŘEZINOVÁ

Týdenní pobývání uprostřed lesů nás vybízelo ke každodenním procházkám, ale také ke sportovním aktivitám. Jednou z nich byl kuželkový turnaj, který se pro zájem soutěžících protáhl na celé dopoledne. Největším zpestřením však bylo využití nabíd-

Ozdravný pobyt ve městě

Na první pohled to zní možná poněkud nelogicky, ale je tomu skutečně tak! Někteří chlapci z Domku Syllabova si to vyzkoušeli na vlastní kůži, když jejich kamarádi v září odjeli na týdenní ozdravný pobyt do Jeseníků, a oni zůstali doma. Aby jim to nebylo líto, prožili i oni pestrý „pracovní“ týden,

a přesto nemuseli překročit hranice našeho města.

Kromě aktivit v samotném domku a na jeho zahradě, to byly především procházky do blízkého areálu, který je většinou Ostravanů znám jako nevzhledné území po bývalých Urxových závodech. Jak o tom píšeme na jiném místě, už dávno to není pravda – dnes je celá oblast vyhlášená díky bezchybnému zázemí pro vyživače kolečkových bruslí, jakož i pro ma-

minky s dětmi, milovníky psů či ty, kteří rádi sportují pod širým nebem.

V upraveném parku najdeme bezpočet laviček, ale třeba i Domov pro seniory Na Výminku, rozsáhlé dětské hřiště a bistro.

Právě tam jsme s kluky trávili volné chvíle, když jsme si chtěli alespoň chvíli odpočinout od sluncem rozpálených chodníků a přehršle sportuchtivých lidí. Jeden z chlapců poznal i pohostinnost mladých manželů, kteří jej seznámili s alternativním způsobem života, k němuž vedou také své vlastní děti. Bart si tak domů odnášel zážitky, na které bude ještě dlouho vzpomínat.

Je stará a osvědčená pravda, že nezáleží ani tak na tom, kde jsme, ale s kým tam jsme. Chlapci z Domku Syllabova určitě nemusí litovat, že část týdne neprožili na horách, ale v Ostravě. Ve městě, které má tolik možností vyžití, i když mnozí jeho obyvatelé tomu stále nevěří...

Text a foto: **MARTIN POBOŘIL**
Domov Jandova

U jubilantů v Bartovicích podruhé

Po loňském úspěšném bubenickém blahopřání jubilantům v Bartovicích nám opět nabídli, stát se součástí kulturního vystoupení. Rádi jsme pozvání přijali a na babičky a dědečky se moc těšili. Pro letošní jubilanty připravilo vedení Městského úřadu Radvanice-Bartovice oslavu na úterý 13. září. Byl to krásný sluníčkový den a nás hrály také úsměvy na tvářích oslavenců. I když je naše vystupování docela hlasité, i od těchto starších lidí jsme slyšeli jen slova chvály.

(vk)

Téměř jako kouzelná pohádka...

Tak jako každý rok i letos se nám naskytla možnost s klienty vyrazit na kouzelných pět dnů na rekreační pobyt na Malou Morávku do penzionu Pepa. Jelikož je počasí v září nevyzpytatelné, přípravy na pobyt s klienty byly pečlivé. Zn.: teplé oblečení sebou. Den před odjezdem jsme spolu s klienty napekli buchty a nezbývalo už nic jiného, než jen dospát do druhého dne a mohli jsme vyrazit vstříc novým dobrodružstvím.

Už cestou autobusem vládla velmi dobrá nálada a z atmosféry bylo cítit, že se všichni už moc těšíme. Po příjezdu k „Pepovi“ nás vřelým úsměvem a teplým čajem přivítal samotný majitel penzionu, pan Josef. Když jsme se šli ubytovat a vybalovat věci do svých pokojů, celým penzionem se linula neodolatelná vůně oběda. Po obědě na nás čekalo sladké překvapení, kdy nám pan majitel ke svačině upekl sladký domácí koláč. Odpoledne jsme se vydali prozkoumat blízké okolí penzionu. A protože byl náš první den náročný, neboť byl plný zážitků a nových podnětů, nebylo divu, že po večeri všichni klienti v momentě usnuli ve svých postelích.

Druhý den se nikomu nechtělo vstávat z teplého pelechu, a proto jsme den začali sportovně malou rozcvičkou na čerstvém vzduchu. Po celý den jsme se pohybovali a obdivovali krásy obce Malá Morávka. Navštívili jsme workoutové hřiště, kde jsme si protáhli těla, kluci se seznámili s místními hochy a zapojili se s nimi do hry - fotbalu. Cestou centrem zpátky jsme se postavili na vyhlášenou zmrzlinu, na níž jsme si všichni moc pochutnali. Na zahradě jsme pak společně hráli kopanou, slovní fotbal a frisbee.

Ve středu jsme navštívili místní restaurační zařízení a dětské hřiště, kde si ti menší mohli zaskotačit na houpačce, ze které pak nechtěli vystoupit a nadšení neskrývali ani z lanovky. V restauraci se zase líbilo těm starším, neboť si dle svého výběru, ale s dopomocí pracovníka mohli vybrat a objednat to, na co měl kdo chuť. Po příjemném občerstvení jsme se vydali do lesa, kde jsme společně poznávali stromy a další přírodniny, jež jsme v lese nacházeli. Sbírali jsme také kletí a drobné větvičky na táborák, který byl v plánu následující den.

Čtvrtý den se nesl v duchu táboráku a všeho, co k tomu patří. Opékání špekáčků a dobrá

hudba nám zpříjemňovala náladu v tento pěkný podvečer. Kluci byli velmi galantní a vyzvali nás i k tanci. Po menším skotačení jsme si u táboráku společně zazpívali známé písničky, jež se linuly z rádiových vln.

Pátek...den, který jsme fakt ještě nechtěli. Nastal čas balení, úklidu a to pro nás bylo znamením, že je již konec našemu pobytu, který tak strašně rychle utekl. Byl to krásný týden, plný zážitků. Penzion Pepa je místo, kam se rádi vracíme a snad se ještě budeme vracet ...

Text: **RADKA MOUTELÍKOVÁ**
a **MICHAELA PROCHÁZKOVÁ**

Domek Syllabova

Foto: **IVAN MARHULA**

Na zotavené v Komorní Lhotce

V pondělí 12. září odjeli všichni klienti našeho domku na rekondiční pobyt do Komorní Lhotky, kde jim společnost dělaly čtyři pracovnice domku v Petřkovicích.

Po příjezdu jsme se ubytovali a poznali velmi ochotný personál, který se nám po celou dobu pobytu snažil vyjít ve všem vstříc. V penzionu Zátíší naši klienti nebyli poprvé a jeho zaměstnanci si některé naše klienty pamatovali.

Užívali jsme si krásného prostředí a slunečného počasí, podnikali procházky do okolí penzionu a opékali buřty na ohni. Když se počasí ve středu odpoledne pokazilo a začalo pršet, využili jsme všech možností vyplnění volného času, který penzion nabízí. Počínaje návštěvou solné jeskyně, bowlingu, až po využití kryté terasy pro hraní společenských her, posezení u kávy a piva a něčeho dobrého.

Myslím, že všichni jsme si pobyt moc užili a těšíme se zase na příště. Třeba zase někde jinde, ale spolu.

Text a foto: **BARBORA HALAŠKOVÁ**
Domek Petřkovice

Na zámku i v cukrárně

Mnozí tvrdí, že Ostrava nemá žádné pamětihodnosti. Není to pravda. Praha, Brno či Olomouc z ní sice nikdy nebude, je však specifická a starobylé stavby v ní přece jen můžeme najít.

Jednou z nich je Zámek Zábřeh, dnes luxusní, přesto však příjemný hotel. Dříve ruina, ještě předtím zámek vzniklý z původní tvrze. Velká část dnešního zámku pochází z 16. století, o čemž se můžeme přesvědčit i v jednotlivých hotelových pokojích a ostatních prostorech, které nás udiví svými krásnými renesančními trámy a dalšími dochovanými detaily. Je až s podivem, že se stavba zachovala a po náročné opravě v nedávných letech zkrášluje celé přilehlé sídliště.

Inspirovala i nedalekou cukrárnu, která se po ní jmenuje Zámecká. A právě tam často končíme naše pravidelná putování po krásách a neobvyklých místech zábřežské části Pískové Doly. Nejen Tomáš Krčma (viz foto) z Domku Jandova si oblíbil projížďky ve svém „kočáře“. Z něj sleduje upravenou sídlištní zástavbu, kolemjdoucí, dotýká se keřů i zdí, které míváme. Líbí se mu nádvoří zámku s jeho břečťanem obrostlými zdmi, vychutnává si

zákusek na terase Zámecké cukrárny... Je vděčný a úsměvem či podáním ruky dává najevo, jak hodně jej těší tyto zdánlivé maličkosti, které většina lidí bere jako naprostou samozřejmost. Možná bychom se od něj mohli poučit.

Text a foto: **MARTIN POBOŘIL**
Domov Jandova

HURÁ DO KOPŘIVNICE!

Ve čtvrtek 20. října se naši tři klienti z domečku Na Liščině zúčastnili výletu do Kopřivnice. Z hlavního nádraží jsme vyjeli po ránu vlakem do Studénky, kde jsme měli 15 minut na přestup na další vlak, který jel už přímo do Kopřivnice.

automobily, které Tatra také vyráběla. Nad hlavami se nám vznášelo i letadlo a v jiné expozici nás překvapila nemocniční lůžka, na jejichž výrobě se společnost Tatra rovněž podílí.

Po prohlídce jsme se zašli podívat do krámků se suvenýry, kde si klienti vybrali trička s logem Tatry a pohlednice s fotografiemi Kopřivnice. To už nám pořádně vyhládlo, a proto jsme si ještě zašli do nedaleké restaurace, kde si klienti mohli vybrat z nabízeného jídelníčku. Samozřejmě na zapítí oběda nemohlo chybět ani skvěle vychlazené čepované pivo, které naši výletníci s chutí vypili. Po obědě jsme si udělali ještě malou procházku městem a pak už zamířili na autobusové nádraží, odkud odjížděl autobus zpátky domů, do Ostravy.

Text a foto:

KRISTÝNA PŘEČKOVÁ ZNIŠTÁLOVÁ

Domov na Liščině – Domek Na Liščině

Ve vlaku panovala skvělá nálada, klienti zpívali a užívali si cestu. Po nástrahách, jež nás cestou čekaly kvůli ne bezbariérovým spojům, nás vítala otevřenou náručí naše výstupní stanice. Prošli jsme si město, a protože měli klienti chuť na ranní kávu, zapadli jsme do krásné kavárny kousek od Technického muzea Kopřivnice. Tady si klienti pochutnali na cappuccinu a zákusku, které si vybrali. Po odpočinku a cukrem nabitou energií jsme se vydali směr - muzeum Tatra.

V Technickém muzeu se klienti s údivem dívali na naleštěná blýskající se auta. K vidění byly staré luxusní vozy, závodní i hasičská auta a dokonce sanitka či vojenské nákladní

Kultura

Folklor bez hranic ve Čtyřlístku

Je to už dlouhá tradice, téměř tak dlouhá, jako čas, kdy se festival městských folklorních souborů s mezinárodní účastí Folklor bez hranic v Ostravě pořádá. Jsme proto rádi, že k nám letos opět zavítaly dva folklorní soubory, které v tomto roce festival v Ostravě hostil. Jeho 24. ročník se konal ve

dnech od 15. do 19. srpna v různých částech našeho města. V úterý 16. srpna jsme u nás – v tělocvičně Čtyřlístku - přivítali soubor lidových písní a tanců Žerotín ze Strážnice a ze Slovenska k nám zavítal Trenčan - folklórny súbor Gymnázia Ľudovíta Štúra z Trenčína.

Strhující tempo tanečníků a báječní muzikanti cimbálovek obou souborů - to vše nenechávalo naše publikum ani na chvíli vydechnout. Přestože oba folklorní soubory dělí státní hranice, neubránili jsme se pocitu, že jsou si hudebně i tanečně velmi blízké.

Strážnický folklorní soubor čerpá kořeny svých písní a tanců ze slováckých tradic, ale nachází inspiraci i v jiných oblastech jižní a střední Moravy. Slovenští muzikanti a tanečníci vedle uchovávání folklorních tradic západoslovenské oblasti hledají i nové nápady, což dokázali při svém vystoupení ve Čtyřlístku dvěma choreografiemi, inspirovanými venkovským životem.

Vystoupení obou hostujících souborů sklídila u našich diváků bouřlivé ovace a jen neradi jsme se loučili. Můžeme se však těšit, že v příštím roce se k nám Folklor bez hranic určitě opět vrátí...

Text a foto: (rw)

Rytmy na Bambifestu

Ve dnech 10. a 11. září se v Ostravě-Zábřehu uskutečnila již tradiční přehlídka organizací a zájmových skupin, které pracují s dětmi a mládeží. Účast na této události byla pro nás letos premiérová, ale všechno je jednou poprvé. V neděli 11. září jsme se proto vydali k Bělskému lesu, kde v blízkosti restaurace Koliba akce probíhala již druhý den.

Po cestě se nad námi přehnal prudký liják, ale my jsme přesto věřili, že se počasí umoudří. I když člověk věří, počasí má však svou

hlavu. Nejdříve jsme museli chvíli počkat ve vozidle, abychom bezpečně přenesli naše milované bubny. Těm totiž moko a déšť nedělá vůbec dobře. Naštěstí se mraky protrhaly a nějakou dobu nepršelo. Bubny jsme schovali pod party stan a šli jsme se „pobrodit bahnem“ po celém areálu, po louce, na níž se Bambifest konal. Mohli jsme si

vyzkoušet i různé sportovní aktivity, které tam předváděli a propagovali jejich trenéři.

Pak již přišel čas našeho vystoupení. Za prudkého deště, schovaní (naštěstí) na pódiu

jsme předvedli nejlepší skladby našeho repertoáru a pak jsme rychle balili bubny na cestu

zpátky – do tepla a do sucha. Škoda, že tato „mokrá“ premiéra nám příliš nepřála...

Text a foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

Jdeme do kina!

V pátek 19. září jsme společně s našimi klienty - Julčou a Jirkou z domku Syllabova - navštívili kino Cinestar v centru Ostravy, kde se promítal film Mimoni 2.

Do kina v nákupním centru „Futurum“ jsme se vypravili městskou hromadnou dopravou. Před začátkem promítání jsme si koupili vstupenky do kina, a protože nám do začátku zbývala ještě chvilka času, zavítali jsme i na „kukačku“ do místních obchůdků a také navštívili Tesco, kde si náš Jirka vybral nápoj k pití a pak si jej i sám zaplatil.

Čas rychle utíkal, a tak jsme se plni očekávání vydali zpátky ke kinu. V sále jsme si vybrali pohodlné sedačky a čekali na zahájení filmové projekce. Velká obrazovka, syté barvy a zvukové efekty nás natolik vtáhly do děje, že jsme si připadali, jako bychom byli součástí celého „mimoního“ příběhu.

Film byl úžasný a líbil se hlavně Jirkovi, který nás – doprovázející personál - místy pozoroval, jestli se na promítaný film také díváme.

Po jeho skončení jsme se ještě zastavili na malé občerstvení v přilehlé kavárničce, a protože nám počasí přálo, občerstvili jsme se na

venkovní zahrádce, kde jsme zároveň naplno pozorovali a vnímali šum velkoměsta. Domů jsme se vrátili v dobré náladě, s novými zážitky a rozhodli jsme se, že si „akci kino“ zopakujeme pokud možno alespoň jednou za měsíc.

Text: **KATEŘINA TARABOVÁ**

Foto: **RADKA MOUTELÍKOVÁ**

Domek Syllabova

Umíme se bavit v Libochovicích

V úterý 27. září se rok s rokem sešel... a v tomto konkrétním případě to byl už více než rok, kdy jsme naposledy navštívili městečko Libochovice v severních Čechách s našimi Rytmy. Po delší pauzičce jsme se na naše libochovické kamarády nesmírně

těšili a snažili se na jejich festival nacvičit perfektní, veselé a zábavné vystoupení.

Protože z Ostravy do Libochovic to není úplně blízko, skoro přes celou republiku, museli jsme na festival vyjždět už v pondělí. Cesta byla naštěstí pohodová, nenatrefili jsme na žádnou nehodu, kolonu nebo jiné nepříjemnosti, běžné na našich dálnicích. Uběhla nám nad očekávání dobře.

Využili jsme proto ušetřený čas a zastavili u mytické, všem Čechům důvěrně známé hory Říp. Při našich toulkách republikou jsme ji z dálky zahlédli už mnohokrát, nejednou jsme kolem ní projížděli a ukazovali si ji, ale zblízka to pro nás bylo poprvé. Společně jsme se dohodli, že si na její vrchol uděláme procházku.

Našeho řidiče Jirku jsme nechali odpočívat a hlídat autobus a celá skupina vyrazila krásnou alejí k Řípu. Sluníčko nám svítilo na cestu, a i když to bylo více či méně do kopce, pomaličku a s přestávkami jsme na vrchol vystoupali. Odměnou nám byl nejen nádherný výhled do okolní krajiny, ale i otevřený bufet, kde jsme svlažili svá hrdla a posilnili se na zpáteční cestu. Prohlédli jsme si románskou rotundu stojící na vrcholu hory a pak už honem spěchali zpátky k autobusu. Do hotelu U Beránků v Libochovicích jsme dorazili vzápětí, ubytovali se a šli se najíst. Večeře byla výtečná. Teď už jen vybalit, okoupat se a zalézt do pelíšků. Všichni jsme byli příjemně unaveni, ale těšili se na zítřek.

V úterý nás počasí maličko trápilo. Dešťové přeháňky hrozily, že pokropí nejen nás, ale i bubny a tak jsme se museli nechat přiblížit autobusem. Naštěstí nám přesun do místního kulturního domu vyšel a nic nezmoklo. V devět ráno zahájila první část festivalu koncertem pro školy. Naše vystoupení bylo zařazeno až na konci programu a tak jsme čekáním v šatně strávili spoustu času. Atmosféra v publiku však dlouhé čekání stokrát vynahradila. Již při první skladbě stály děti u židlí a tleskáním doprovázely naše snažení. Při skladbě poslední už byl ze sálu kulturního domu taneční parket a davy pod podiem si nezapadly s klasickým „festákem“ profíků. Odpolední gala koncert byl také krásně povedený. Všichni účinkující podali skvělé výkony a velkou ozdobou byla také

moderátorka. Každoročně totiž tento festival slovem provází stále krásná „princezna“ – herečka Ivana Andrlová. Smekáme klobouk před její profesionalitou a nasazením, kdy celý den zvládá dopolední i odpolední moderování s úsměvem na tváři a umí podpořit účinkující milým slovem i pochvalou.

Vše dopadlo výborně. A protože počasí stále nepřálo nějaké větší procházce, zašli jsme si na sladkou odměnu a kávičku do místní cukrárny, nakoukli do zámecké zahrady a nově opravenou Purkrabskou uličkou se vrátili do našeho hotelu. Nadešel čas balení a návratu domů. Krásné vzpomínky však zůstanou.

Text: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**
Fota: autorka, **JIŘÍ ŠPANIHEL**
a **JITKA ŠEFRÁNKOVÁ**

Na snímcích zleva nahoře skupina Rytmy na památné hoře Říp, vpravo dole naši „Rytmáci“ v Libochovicích s herečkou a moderátorkou festivalu Umíme se bavit – Ivanou Andrlovou.

Všechny barvy duhy naposledy!

Krásný a dnes už také víme, že úplně poslední patnáctý ročník koncertu Všechny barvy duhy pořádaný naší organizací, se vrátil po dvou letech 3. října zpátky do nám už důvěrně známých prostor Divadla Antonína Dvořáka Národního divadla moravsko-slezského. Tohoto koncertu, v němž vystupují lidé se zdravotním postižením spolu se svými hosty, se letos zúčastnilo téměř sto padesát účinkujících – dětí i dospělých. Letošní jubilejní ročník byl obzvlášť hvězdný, neboť v něm kromě patrona koncertu – Ondřeje Gregora Brzobohatého se saxofonistou Matoušem Kobylkou, vystupoval také ostravský rodák Martin Chodúr nejen jako zpěvák, ale i vynikající instrumentalista.

Naši bubenickou skupinu Rytmy, jež neodmyslitelně patří ke koncertům Všechny barvy duhy od samého počátku tohoto projektu, letos doprovázely děti – muzikanti a tanečníci ze Základní umělecké školy Eduarda Marhuly v Ostravě-Mariánských Horách a bubeníci Bum Bum Bandu Junior Kuby Kupčíka. Ten již také několik let s našimi bubeníky spolupracuje a dodává souboru novou energii i dynamiku. Speciálně pro jejich vystoupení letos připravil

vlastní, magickou skladbu nazvanou Mayo, doprovázenou tanečnicemi ze Základní školy Eduarda Marhuly. Rytmy uvedly v programu ještě další dvě skladby a závěrečným „Brazilským tic tacem“ sklidili opět nadšené ovace publika.

Koncerty Všechny barvy duhy si samozřejmě nelze představit ani bez skvělých zpěváků a muzikantů - posluchačů Lidové konzervatoře a Múziké školy Ostrava. Letos měly na koncertu svou premiéru děti z divadelní třídy této školy v písni ze stejnojmenného dětského muzikálu Kniha džunglí, klavíristka Terežka Muroňová a zpěvák Martin Schindler opět dokázali publiku, že ani tělesný handicap nemusí být na překážku tomu, aby se talent mohl prosadit, pokud k tomu člověk dostane dobré podmínky. A znovu nás okouzlili i vynikající zpěvačky této školy – Anička Opartyová, která se ani trochu neztratila v pěvecky náročném duetu s Ondřejem G. Brzobohatým „Léto“ a Terežka Slončíková s tanečním doprovodem Elišky Jeřábkové a Karolíny Dejové z tanečního klubu Gradus Kopřivnice.

Pro diváky byl možná překvapením speciální host večera, zpěvák Martin Chodúr, vítěz první Česko Slovenské Superstar z roku 2010, který patří rovněž k absolventům Lidové konzervatoře a Múzikké školy Ostrava. Na koncert přišel zahrát na klarinet v doprovodu svého někdejšího pedagoga Mikuláše Ďurka a potvrdil, že je nejen vynikajícím zpěvákem, ale i skvělým instrumentalistou, jenž se dnes řadí k nejlepším u nás. Málokdo ví, že aktivně hraje také na saxofon, příčnou flétnu, klavír a kytaru. Přes své nesporné hudební úspěchy však stále zůstává milým, skromným a dobrosrdečným člověkem. Na náš koncert, kde vystupoval bez nároku na honorář, si přivedl i svého dnes už šes-

tilého syna Martina.

K silným zážitkům patřilo také letos vystoupení našich přátel - tanečníků z Bílé holubice, kteří tentokrát připravili hudebně taneční kreaci nazvanou Valčík. Opět beze slov vyprávěli tancem silný příběh, v němž ani invalidní vozík, na němž je dívka ze zamilované dvojice upoutaná, nemusí být lásce na překážku... Pravidelnými hosty našeho koncertu jsou kamarádi z kapely Mentallica ze spolku Naděje pro všechny a letos podruhé s námi účinkovaly také děti z Dětského sborového studia Ostrava-Jih. Tentokrát si navíc zazpívaly s Ondřejem G. Brzobohatým v písni „Život“ a opět potvrdily, že jsou vynikajícím pěveckým tělesem profesionální úrovně.

Náš koncert přinesl silné divácké zážitky a všichni účinkující sklízeli bouřlivé ovace publika. Výbornými průvodci večerem byli i moderátoři – letos poprvé otec a syn Jiří a Michal Sedláčkovi, rodinný herecký tandem, jenž sršel vtipem a rozdával dobrou náladu. Škoda, že letos jsme se s nimi v této sestavě setkali poprvé, ale i naposledy.

Nad koncertem, který se letos mohl uskutečnit opět díky finanční podpoře Moravskoslezského kraje a statutárního města Ostravy,

převzali záštitu hejtmán Moravskoslezského kraje Ivo Vondrák, náměstek primátora města Ostravy Zbyněk Pražák a prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb Jiří Horecký.

Letošním koncertem Všechny barvy duhy jsme uzavřeli dlouhou a úspěšnou, patnáct

let téměř nepřerušene trvající tradici (výjimkou byl pouze rok 2020 kvůli pandemii onemocnění Covid-19), kterou zahájila v roce 2007 naše organizace, aby ukázala, že i na půdě instituce

věnující se sociálním službám, mohou žít hendikepovaní lidé s uměleckým nadáním, pokud se jim zároveň dostává podpory, aby své nadání mohli rozvíjet. Vždyť v prvních letech našich koncertů se klienti Čtyřlístku prezentovali nejen jako muzikanti, zpěváci a tanečníci, ale i herečky v krátkých divadelních etudách a také výtvarně na výstavách pořádaných jako doprovodné akce koncertů Všechny barvy duhy ve foyer Divadla Antonína Dvořáka. Programy jednotlivých koncertů vznikaly z nadšení a nezištné práce takových lidí, jako byla paní Libuše Gajdová, zakladatelka souboru Rytmus a její následovnice – Vladěna Kaločová, Dagmar Drobíková a Jitka Šefránková, Aleny Pastrňákové z Domova Barevný svět a jejich nezapomenutelných scénických inscenací – Duhové království, Svět malých princů nebo Sněhurky, Evy Palkové z někdejšího Centra pracovní výchovy, Zuzky Prokšové a Michaely Procházkové z Domova Jandova nebo Hanky Zábranové ze Stacionáře – později Domova Třebovice a mnoha dalších jejich spolupracovníků, podílejících se na nádherných vystoupe-

ních klientů Čtyřlístku. Nelze zapomenout ani na Evu Gaálovou z někdejší ergodilny a pracovnic Kreativního ateliéru Domova na Liščině, pod jejichž vedením vznikaly krásné výstavy výtvarných prací našich klientů, doprovázejících řadu let koncerty Všechny barvy duhy ve foyer Divadla Antonína Dvořáka.

Doba i podmínky se však změnily, stejně jako struktura klientely v naší organizaci. Věříme však, že lidé s nadšeným srdcem a ochotou věnovat se tvořivé práci s našimi klienty, zůstanou. Držme jim palce!

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Fota: **WERNER ULLMANN**

Na křtinách kalendáře v Garage klubu

Mezi tradiční akce našich kamarádů z ostravského klubu motorkářů – Srdcařů, patří již pěknou řádku let nejen pravidelné návštěvy našich klientů plné zážitků na motorkách, ale i každoroční vydávání obrazového kalendáře. Výtěžek z jeho prodeje jde vždy na pomoc zdravotně těžce postiženým dětem. Letošní motorkářský kalendář, vydaný na rok 2023, nese jako obvykle název „Motorkáři dětem“. Jeho slavnostní křest se uskutečnil v neděli 16. října v martinovském klubu Garage a nechyběla při tom ani naše bubenická skupina Rytmý.

Klub Garage v tomto nedělním odpoledni zaplnili nejen motorkáři, ale i široký okruh přátel a také zdravotně postižené děti se svými rodiči, jimž je tato charitativní akce určena především. Kalendář vždy zdobí fotografie nádherných motorek různých značek a s nimi samozřejmě děti...

Než nedělní odpoledne dospělo k tomu hlavnímu: slavnostnímu křtu nového kalendáře, připravili motorkáři pro hosty této události bohatý program, jehož součástí byla například i dětská módní přehlídka, za níž následovalo vystoupení naší skupiny Rytmý. Publikum nešetřilo nadšeným potleskem a na závěr se k našim bubeníkům připojili i tři pánové z řad diváků, aby si hru na djembe bubny vyzkoušeli spolu s našimi muzikanty.

Šlo jim to náramně, i když na závěr svého vystoupení přiznali, že bubnování není až tak snadné, jak se zdá a pěkně se při tom zapotili.

Radost ze setkání našich bubeníků s motorkáři byla oboustranná a už se těšíme na další na jaře příštího roku u nás ve Čtyřlístku...

Text a foto: (rw)

Výstava Radost z malování

Od 12. září do konce října byla v pobočce Knihovny města Ostravy v Přívoze otevřena tradiční výstava obrazů našich klientů nazvaná Radost z malování. Výtvarné práce, vytvořené různými technikami, zdobily i letos komorní výstavní prostory této knihovny, sloužící dětem a dospělým.

Čtyřlístek prezentuje výtvarné práce našich klientů každoročně v několika pobočkách Knihovny města Ostravy, kde se s jejich kresbami a malbami setkává široká veřejnost a mají u čtenářů vždy velmi pozitivní ohlas. Snad i proto, že vystavené obrazy reflektují svět kolem nás vnímaný očima lidí s mentálním postižením, obdařených bohatou fantazií. Vystavená díla vznikala letos pod vedením terapeutů v sociálně terapeutických dílnách Centra pracovní činnosti. Jsme za to rádi, protože při absenci jiných možností práce s výtvarnými technikami, mohou alespoň tady klienti ve volných chvílích relaxovat a uplatňovat své tvůrčí ambice.

Text a foto: (rw)

Foceno pod rouškou

Do Ostravy doputoval již 6. ročník výstavy fotografií ze života lidí s mentálním postižením, pořádaný spolkem Fotografiemi pro radost, do něhož jsou zapojeny neziskové, charitativní i příspěvkové organizace z celé republiky, pečující o děti i dospělé se zdravotním postižením. Výstava je od 3. října až do konce listopadu k vidění v pobočce Knihovny města Ostravy ve Vítkovicích.

porota v čele se světoznámým fotografem Robertem Vanem, nechybí ani fotografie našich klientů nebo jejich kamarádů z neziskovky Mental Café. Jsou to nevšední a nečekaně kvalitní snímky, které byste si určitě neměli nechat ujít. Pro mnohé může být zároveň překvapující, jak pestrý a bohatý je svět lidí s mentálním postižením.

Fotografická výstava v Knihovně města Ostravy ve Vítkovicích bude otevřená do 30. listopadu a určitě stojí za návštěvu! Nejen výstava samotná, ale i přívětivý prostor knihovny přímo zve k zastavení...

Text a foto: (rw)

Každoročně pořádá spolek Fotografiemi pro radost fotografické workshopy vedené předními českými fotografy pro klienty těchto organizací. Nejen z workshopů však vznikají zajímavé fotografie. Jiné totiž zachycují nejruznější okamžiky z běžného života lidí s mentálním postižením, které zvětčili oni sami i ti, kteří se o ně starají.

Letošní výstavní kolekce, nazvaná příznačně Foceno pod rouškou, zachycuje období covidové pandemie, jež částečně ochromila a omezila život nás všech. Ne však docela, jak dokazují vystavené snímky pořízené v zařízeních sociálních služeb, neziskových nebo charitativních organizací z Čech i Moravy. Mezi vystavenými „top“ snímky, jež vybírala odborná

Naše atletické snažení

Letos jsme se po covidové přestávce opět mohli zúčastnit Celostátní sportovní olympiády v lehké atletice s mezinárodní účastí o putovní pohár Primátora města Frýdku–Místku. Letošní, již 25. ročník, se konal ve dnech 22. a 23. září.

Tato olympiáda je jednou z našich oblíbených, protože její první den se již tradičně koná v Beskydech. Letos nás díky tomu hostil hotel H-Resort v Kunčicích pod Ondřejníkem. Kromě pobytu na čerstvém beskydském povětří s možností krásných procházek, bývá pro sportovce připraveno odpoledne plné her a večerní diskotéka.

Ani my jsme proto nelenili a po ubytování v příjemné chatce jsme museli vyzkoušet všechny atrakce patřící k hotelu. Naši hoši vyzkoušeli nejen přesun na kladce, ale otestovali i velkou trampolínu apod. Příjemné bylo pozorovat netradiční zvířata ve výběžích u hotelu – pštrosy a lamy. Protože počasí bylo velmi proměnlivé, delší vycházku jsme raději zrušili. Večerní diskotéka byla veselá, plná hudby, tance a setkávání s kamarády.

Již v časných ranních hodinách jsme však museli být sbaleni a hned po snídani vyrážel autobus se sportovci přímo na Atletický stadion Slezan ve Frýdku–Místku, který bývá každoročně dějištěm soubojů na atletickém oválu.

Systém této olympiády je takový, že každý člen družstva absolvuje všechny disciplíny a přispěje tak svým výkonem do bodového hodnocení týmu – čím lepší výkon, tím více bodů.

ků. A tak naši sportovci ve složení: Petra Hamroziová, Jiří Válek, Honza Polhoš, Dominik Rozacký a Aleš Turlej bojovali v běhu na 50 a 400 metrů, v hodu kriketovým míčkem a skoku do dálky. Celý tým se snažil získat body i při disciplíně přetahování lanem a na závěr bojovali ve štafetovém běhu.

Trošku jsme byli smutní z rozhodnutí rozhodčího u lana. I když jsme soupeře přetáhli, rozhodl v náš neprospěch za přehmátnutí. Nu což, byla to škoda a bylo nám to líto o to víc, že jsme jinak mohli bojovat o medaili. Nebyl však čas smutnit, protože jsme se šli soustředit na štafetu. Pak už jen vydržet, až se bodíky jednotlivých družstev spočítají a dojde na vyhlášení.

Tyto chvíle nám zpříjemnila rodačka z Frýdku–Místku, písničkářka Kaczi. Její vystoupení jsme si moc užili. Svým zpěvem nás doslova nadchla. Příjemná, milá, sympatická slečna rozezpívala a rozhýbala davy sportovců a navodila úžasnou atmosféru.

Po veselí a tanečcích s Kaczi se už všichni těšili na vyhlášení výsledků. Všechna 18 družstev z Čech, Moravy, Slovenska i Polska netrpělivě očekávalo, jak všechno dopadne a kdo si odveze kovy nejcennější. My sami jsme si říkali, že skončíme tak v polovině. Neskončili!!! Celkově byl náš tým na 4. místě – takže 'bramborová medaile', ale tentokrát nás moc potěšila.

Text a foto: VLADIMÍRA KALOČOVÁ

O pohár primátora města Havířova

Již počtvrté jsme se zúčastnili Meziměstského turnaje ve stolním tenise „O pohár primátora města Havířova“, který se letos uskutečnil v sobotu 8. října a počtvrté jsme tento pohár vybojovali.

Naši sportovci - Marie Horváthová, Aleš Turlej, Josef Kovář, Karla Foltová a Petra Hamroziová byli i letos nejlepším družstvem a tak putovní pohár bude opět celý rok zdobit polici v našem Čtyřlístku. Některé zápasy byly opravdu těžké a vyrovnané, ale naši sportovci jsou velcí bojovníci. Do zápasů šli naplno a ukázali vše, co umí.

Sobotní krásný slunečný den jsme sice strávili v hale, ale dobrý pocit a 1. místo za to stálo. Všichni si kromě společného poháru odváželi na krku zlatou medaili, drobné ceny,

krabici jablečného moštu a velký krásný dort. S tím jsme však měli malý problém – jak ho bez nože nakrájet a rozdělit??? Muselo dojít k improvizaci před nedalekým Lidlem. Nakoupila se sada krabiček a kuchyňská obrabečka, která měla nahradit nůž. Dost jsme se nasmáli, když jsme v parku na lavičce bojovali s luxusní čokoládovou polevou a snažili se dortík rozdělit na potřebný počet kousků. Vyhráli jsme - nejen turnaj, ale zvítězili jsme i nad dortem. Díky tomu si každý odvážel domů sladkou tečku v krabičce...

Text a foto: (vk)

Co nás čeká...

Adventní tvoření ve Dvoraně

Na pozvání vedení Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz se Čtyřlístek zúčastní v sobotu 3. prosince v odpoledních hodinách adventního workshopu ve vstupních prostorách a Dvoraně tohoto úřadu na náměstí Dr. Edvarda Beneše, kde nebude chybět ani tradiční ledová plocha s bruslením pro veřejnost. Před radnicí bude vystupovat naše skupina Rytmy a v prostorách Dvorany budou spolu s návštěvníky workshopu tvořit nejrůznější rukodělné a malované výrobky terapeuté Centra pracovní činnosti. Určitě se přijďte také podívat!

Mikulášský vlak

Slezský železniční spolek pozval klienty i personál naší organizace na hezký předvánoční výlet – okružní cestu po Ostravě Mikulášským „retro“ vláčkem o víkendových dnech 3. a 4. prosince. Podle slov organizátorů se budou ve vlaku zpívat koledy, k dispozici bude i drobné občerstvení a celkově prý bude zkrátka veselo. Nejen pro naše klienty to bude bezesporu příjemné zpestření všedních předvánočních dnů. V každém z obou dnů budou vypraveny tři vlaky, které budou vyjíždět z nádraží Ostrava-Střed v časech 10.05, 12.05 a 14.05 hod., objedou celý ostravský železniční uzel a po hodině jízdy se vrátí zpět na výchozí stanici. Pro děti připravují železničáři drobnou Mikulášskou nadílku - sladkosti, ovoce a pro zlobivce prý i uhlí, jež však v současné energetické situaci obdarování možná také ocení... Každopádně, je to šance i pro ty, kteří se nestihli včas přihlásit prostřednictvím naší organizace. Kontaktní osobou je pan L. Antalec ze Slezského železničního spolku na e-mailové adrese: **kontakt@slezskyzeleznicnispolek.cz**.

Fotografiemi pro radost

Tělocvičnu Čtyřlístku v Muglinově zaplní ve středu 14. prosince od 10 hodin nadšení fotografové – amatéři z řad našich klientů i kamarádů z olomouckého domova pro osoby se zdravotním postižením Klíč a neziskové organizace Naděje pro všechny z Ostravy. Kromě toho, že se bude fotit pod odborným dohledem a s cennými radami přední české fotografky Jarmily Štukové, bude se tady také hrát na bubny. Je jasné, že skupina Rytmy to pořádně „rozbalí“, protože se bude nejen hrát a fotografovat, ale kdo bude mít zájem, může si kromě focení i sám zkusit bubnování na djembe bubny nebo jiné hudební nástroje...

Vánoční jarmark v reuse centru

Také po celý letošní rok úspěšně pokračovala naše spolupráce s Reuse centrem Ostrava, díky níž se nám již podařilo zkrášlit mnohé zahrady našich domků. Letos v listopadu se k ní připojí také studenti Střední odborné školy Iuventas v Ostravě v rámci společných dílniček v reuse centru, pak ještě další tvůrčí dílničkou v reuse centru 8. prosince, kdy přijde na řadu vánoční zdobení a 14. prosince bude následovat velký Vánoční jarmark i pro veřejnost. Již loni se tato akce setkala s velkým zájmem a věříme, že ne jinak tomu bude i letos. Čtyřlístek se zapojí prodejní výstavkou rukodělných výrobků klientů Centra pracovní činnosti a na jarmarku i hudebním vystoupením skupiny Rytmy, k němuž se připojí s koledami studenti z lycea Iuventas.

(rw)

Malé velké události

Bazén pro Dalibora

V polovině července jsme slavili narozeniny našeho kamaráda Dalibora. K narozeninám si přál bazén, „papské“ – šampaňské a spoustu dobrot. Nechyběl ani dort, který zdobila Daliborova oblíbená postavička „Olaf“ z pohádky Ledové království.

Daliborovy narozeniny jsme slavili opravdu ve velkém stylu: nechyběla hudba, nafukovací balónky, pomfety a samozřejmě proběhla i „koupačka“ v novém bazénu. Veselé narozeninové odpoledne jsme zakončili grilováním na zahradě. Oslava byla velmi zdařilá, všichni jsme si ji užili, neboť počasí nám přálo a celý den svítilo sluníčko. Tak zase za rok, Dalibore!

Kolektiv Domku Syllabova

Když prázdniny finišují...

Léto uteklo jako voda a konec prázdnin byl tady. Již někdy v červnu jsme měli v plánu uspořádat společné setkání v domečku s rodiči, dobrovolníky, učiteli, ale měli jsme v plánu pozvat i našeho bývalého klienta a kamaráda Tomáše Šimka. Nakonec jsme se rozhodli toto společné setkání uskutečnit na konci prázdnin, a proto se 29. srpna vše konečně událo. Přípravy probíhaly již od časných ranních hodin, kdy jsme všichni společně chystaly posezení v prostorách obývacího pokoje, neboť bylo venku celkem chladno, foukaly se balonky, na talířky se podávaly různé dobroty, mimo jiné i ty, které pracovníce doma upekly. Klienti se od samého rána těšili, kdo přijde a jestli dorazí i jejich rodiče.

Odbyla devátá hodina a rozezněl se zvonek. Jako první se objevil Tomáš Šimko, který přišel i se svou náhradní rodinou. Radost, že se vzájemně s Tomáškem vidíme, nikdo z nás neskrýval, a proto nechybělo ani společné objetí. Jde vidět, že Tomášovi pobyt v náhradní rodině svědčí, je moc spokojený a neskrýval radost, když uviděl klienty, které zná z bývalého domova. Následně přišli i další rodiče a pozvání přijala také paní koordinátorka z ADRY.

Společně jsme si povídali o našich klientech, jak tráví volný čas, jak se jim v novém domečku bydlí, povídali jsme si o službě jako celku, ale našlo se i téma transformace celé naší organizace. Dopoledne bylo velmi příjemné, rychle nám uteklo a setkání jsme zakončili prohlídkou domečku, kdy se naši klienti chlubil, čím vším mají vybavené svoje pokojíčky. Lehce po dvanácté hodině k nám na návštěvu dorazili také učitelé a asistenti ze Základní školy kapitána Vajdy, kteří se bohužel nemohli dostavit dopoledne jako ostatní z důvodu školení BOZP.

O to pestřejší to měli naši klienti po obědě. Když zvonek zazvonil znovu a klienti uslyšeli známé hlasy, někteří z nich vyběhli ze svých pokojů a běželi se podívat, zda opravdu slyší správně. Hlasitý smích a radostné výkřiky překvapily i samotné učitele, kteří takovou reakci jejich školáků nečekali. Někteří klienti ani nemohli uvěřit vlastním očím, co v jejich domečku dělá zrovna jejich paní učitelka. Po velkém přivítání došlo i na prohlídku domečku, do níž se zapojili i samotní naši klienti, kteří se chtěli samozřejmě pochlubit, kde a s kým bydlí.

Po prohlídce jsme se všichni společně usadili v obývacího pokoje a povídali si o tom, jak jsme strávili prázdniny, učitelé se zvědavě ptali na spokojenost bydlení klientů v novém domku, na stravování, trávení volného času s našimi klienty. Téma sklouzlo i k nadcházejícímu školnímu roku, kdy jsme řešili naši společnou spolupráci, komunikaci, akce ve škole, školní pomůcky apod. Když nadešel čas loučení, učitelé i asistenti nám všem moc poděkovali, že měli možnost nahlédnout do příbytků svých žáků. My jsme byly zase strašně rády, že

konečně mohli učitelé našich klientů nahlédnout do jejich soukromí a měli především možnost na vlastní oči se přesvědčit, že jejich žáci nežijí v „ústavu“, jak ještě tento výraz někteří z nich používají, ale

že bydlí v domově a mají kolem sebe pěkné, nové prostředí.

Text a foto: **MICHAELA PROCHÁZKOVÁ**
Domek Syllabova

Jak Jirka slavil...

Již od sobotního rána 2. září jsme v našem domku čelily zvědavým dotazům klientů: Bude oslava? Bude zákusek? Bude kofola a káva? Známe to všichni. I když nebudou Jirkovy oslavy tak okázalé jako loni, stejně se budeme snažit jeho očekávání splnit.

Po obědě se všichni začali postupně vytrácet od stolů a po chvíli přicházeli zpět. Bylo nemožné nevšimnout si jejich svátečního oblečení. Někteří svírali v dlani malý dárek nalezený ve svých zásobách, či zásuvkách.

To již ale vchází náš oslavenec Jirka Válek s úsměvem „od ucha k uchu“. Každý, kdo ho zná, ví o jeho zálibě. Hodiny vždy a všude! Tentokrát však zůstal stát v úžasu a překvapen nad svým opravdu povedeným dortem ve tvaru hodin, který upekla maminka naší nové klientky Martiny. Dokonce nechyběla ani sekundová ručička! Dort překonal i narozeninový dárek – náramkové hodinky.

Po společném občerstvení jsme se přesunuli na zahradu. V sousedství právě začínaly slavnosti Heřmanického pivovaru s živou hudbou – cimbálovkou a my se tak vzdáleně připojili k oslavám zpěvem a tancem na naší zahra-

dě. Všichni jsme si Jirkovo narozeninové odpoledne opravdu užili.

ZDEŇKA MITÝSKOVÁ
Domek Uhrova

Jubilantky z Třebovic

Tuto krásnou fotografii jsme obdrželi z Domova Třebovice, kde svá významná životní jubilea oslavily v minulých měsících se svými kolegyněmi paní Jarmila Lexová (65 let v srpnu) a paní Soňa Piškytlová (50 let v červenci). Oběma dámám přišel pogratulovat a předat kytice květin ředitel organizace, PhDr. Svatopluk Aniol. K přání se připojujeme i my a oběma jubilantkám přejeme hodně zdraví a radosti do dalších let!

Foto: **MARTINA CHOVANCOVÁ**
*Domov Třebovice
a odborová organizace Čtyřlístku*

Adventní setkání našich seniorů

pro mnohé hudební produkce skupiny Niezapominajki, kterou tvoří z velké části hudebníci – senioři – z oblasti těšínského Slezska a ve svém repertoáru mají jak české, tak polské skladby, písně a koledy.

Naše seniorská setkání se vždy těší velkém zájmu. Vždyť je to skvělá a vítaná příležitost k tomu, aby se jednou za čas sešli někdejší kolegové a přátelé ze zaměstnání. Věříme, že setkání bude mít i letos úspěch a přinese radost jak našim hostům, tak organizátorům. O této události určitě přineseme víc v příštím vydání časopisu Zrcadlo. Na snímku nahoře ředitel organizace Svatopluk Aniol s jednou z našich senierek, Paní Drahoslavou Věčorkovou při zatím posledním setkání seniorů v roce 2019.

Text a foto: (rw)

Po více než dvouleté, pandemií onemocnění Covid-19 způsobené pauze, pořádáme letos opět pro naše bývalé kolegyně a kolegy – zaměstnance Čtyřlístku - setkání seniorů ve čtvrtek 24. listopadu ve 13 hodin.

Letos poprvé se tato událost uskuteční mimo objekt naší organizace - v Kulturním domě v Ostravě-Muglinově. Pro seniory jsme připravili promítání filmového dokumentu Život je změna, díky němuž se mohou seznámit s výsledky transformačních změn v naší organizaci. Překvapením odpoledne bude možná

Pracovní výročí

V uplynulých měsících jsme spolu s našimi kolegyněmi slavili krásná pracovní výročí. Dvacet let práce v naší organizaci slavila 26. srpna paní **Daniela Macurová**, pracovnice v sociálních službách z Chráněného bydlení Letní, která se zároveň koncem tohoto měsíce loučila se Čtyřlístkem a odešla na zasloužený odpočinek. Paní **Jitka Volaninová**, skladní stravního provozu Domova na Liščině – oslavila 22. září čtvrt století práce v naší organizaci. Celých třicet let pracuje pro naši organizaci pracovnice v sociálních službách, paní **Hana Kovalčíková** z Domova Hladnovská, o jedno desetiletí méně pak její kolegyně paní **Kateřina Chomová** z Domku Rošického. Svá významná pracovní jubilea obě slavily 1. října letošního roku. Gratulujeme!

Vítáme mezi námi!

V uplynulém období jsme v naší organizaci přivítali sedm nových kolegů a kolegyň – pracovníků v sociálních službách. V září k nám

nově nastoupili do Domku Jandova paní **Martina Müllerová** a **Nikola Pechová**, Domku E. Rošického paní **Karin Trávníčková** a Domku

Uhrova paní **Jitka Gazdíková**. V říjnu pak posílili řady zaměstnanců Domku Na Liščině paní **Lenka Kubánková**, Domku E. Rošického paní **Helena Nechmačová** a Chráněného bydlení Thomayerova pan **Viktor David Svo-**

boda. Všem našim novým kolegyním a kolegovi přejeme hodně úspěchů a vstřícný kolektiv.

Redakce

Časopis Zrcadlo už jen elektronicky!

Jak se říká, „čas oponou trhnul“ a vzhledem ke složité ekonomické situaci i stále se zvyšujícím cenám papíru, přistupuje naše redakce ke kroku, k němuž se již odhodlala i mnohá tištěná média před námi: od tohoto vydání bude nadále vycházet časopis Zrcadlo pouze v elektronické podobě. Kdo bude mít zájem a možnost, může si jej přetisknout

z našich webových stránek, kde lze najít i všechna předchozí vydání časopisu od jeho vzniku v roce 2008. Najdete jej snadno na stránkách Čtyřlístku v sekci O Čtyřlístku zde: <https://www.ctyrlistekostrava.cz/casopis-zrcadlo>. Příjemné čtení všem přeje redakce časopisu Zrcadlo!

ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava. Vydavatel: Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. Adresa redakce: Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 555 132 201, 555 132 205, e-mail: sekretariat@ctyrlistekostrava.cz, rywikova.bohdana@ctyrlistekostrava.cz. Číslo 3/2022, ročník XV. **Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywíková. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Mgr. Bohdana Rywíková, Mgr. Šárka Změlíková, Bc. et Bc. Lukáš Křupala, Bc. Marek Lastovica, Iva Hyklová. Příští číslo vyjde v prosinci 2022. **Časopis Zrcadlo v tištěné podobě nelze šířit mimo jednotlivá zařízení vydavatele**